Tasokas kirkkokonsertti Perhossa

PERHO
Jorma Sillanpää

Perhonjokilaakso 30.4.2003

Oulun yliopiston ylioppilaskunnan sekakuoro Cassiopeia konsertoi Perhon kirkossa johtajanaan Ilkka Eskelinen.

Oulun ylioppilaskunnan sekakuoro Cassiopeia (suom. tähtikuvio) , johtajana Ilkka Eskelinen ja uruissa Heikki Tenkku , piti tasokkaan konsertin Perhon kirkossa sunnuntai-iltapäivällä. Kuoron 70 laulajasta oli paikalla noin puolet, joista vain viisi oli oululaista, loput eri puolilta Suomea, muun muassa Perhonjokilaaksosta.

Perhon kirkkoherra Esko Heloneva hehkutti konsertin jälkeen erinomaista esitystä mainiten leikillisesti, ettei ole koskaan kuullut tällaista kuoroa, niin kuin eivät monet muutkaan lähes kahteen sataan nousseesta kuulijakunnasta.

– Cassiopeia toimi valon lähettiläänä niin kuin nimensä mukaan kuuluukin esittämällä aiheeseen hyvin sopivan Seppo Paakkunaisen Luxin, todellisen valon, joka valaisee jokaisen ihmisen. Valoa kuoron kautta, innokkuutta, todella mahtavaa laulantaa, totesi Heloneva kiitospuheessaan.

Kirkossa harvinaisemmat ylimääräiset aplodit saivat niin päivän teemaan kuuluvat veteraanit kuin johtaja, kuoron Perhoon tuoneet kuorossa laulavat kirkkoherran poika kuin hänen morsiamensakin.

Kuoro on huhtikuun aikana konsertoinut samalla ohjelmalla Suomussalmella, Oulussa ja viikonvaihteessa Sievissä ja Perhossa. Cassiopeia on tyypillinen nuorisokuoro, joka on perustettu vuonna 1978. Musiikinlehtori Ilkka Eskelinen on johtanut kuoroa vuodesta 1994. Hän toimii tällä hetkellä Rajakylän yläasteen ja Pateniemen lukion lehtorina.

Kuoro aloitti mahtipontisella veteraanipäivään sopivalla Taneli Kuusiston Suomalaisella rukouksella. Yleisö sai jo tässä vaiheessa kuulla, mitä tuleman pitää. Puhdasta, täsmällistä ja täysin johtajansa hallinnassa olevaa laulua saatiin kuulla ja mikä parasta selvällä suomen kielellä.

Varsinaisen konsertin alkuosa muodostui Jaakko Mäntyjärven, Seppo Paakkunaisen ja Jukka Kankaisen tuotannosta. Laulujen sanat olivat yleisölle vaikeahkoa latinankieltä, mutta olivat onneksi suomennettu käsiohjelmassa . Erikoisimpana mieliin jäi virren 310 "Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on" toisinto Lapualta, joka esitettiin suomeksi.

Kolmessa ensimmäisessä säkeistössä vuorottelivat nais- ja miessolistiryhmät ja vastaavasti muu kuoro toimi säestäjänä. Neljänteen säkeistöön tuli mukaan aivan ihmeelliseltä kuuluva virsikanteleelta vaikuttava ihmisäänellä toteutettu soitinsäestys. Viimeinen säkeistö oli taidokas kaikumainen esitys naisten toimiessa pääosassa. Yleisö palkitsi koko esityksen ja erityisesti sen hienon lopun raikuvin aplodein.

Konsertin loppuosa muodostui englanninkielisistä negrospirituaaleista. Mieleenpainuvin oli mielestäni Go Down, Moses, joka oli suomennettu Tee mitä sinun pitää, Mooses! Esityksen suolana oli voimakasääninen, loppuosassa tosi korkealle kohoava naissolisti, joka sai jälleen yleisön puhkeamaan suosionosoituksiin. Kuoro palkitsi yleisönsä hienosti esittämällä kappaleen toiseen kertaan. Konsertti päättyi hyvin päivän aiheeseen sopivaan, voimakkaaseen ja isänmaalliseen Sibeliuksen loppulauluun: "Yks´ voima sydämihin kätketty on" – selvällä suomen kielellä esitettynä.

Yleisö oli saanut kuulla erilaista ja erittäin tasokasta nuorisokuorolaulua, mutta yleisöstä puuttui nuoriso. Yleisökommenttina kuulin, että vain nuoret laulajat voivat esittää noin täsmällistä, loppuun asti sointuvaa kuorolaulua, joka on tietenkin perusteellisesti harjoitellun ohjelman ja kuoron erinomaisen johtajan ansiota. Konsertti kokonaisuudessaan oli mitä mainioin äänenmuodostuksen, artikulaation, hiljaisen ja voimakkaan laulamisen oppitunti.